

ΤΟ ΑΓΙΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ο Ιερεύς φέρων Επιτραχήλιον, εμφυσά εις το πρόσωπον του μέλλοντος φωτισθήναι και σφραγίζει μετά της χειρός αυτού το μέτωπον και το στήθος εκ τρίτου λέγων:

Εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Επιτίθησι την χείρα επί την κεφαλήν αυτού, λέγων την παρούσαν

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Επί τω ονόματι σου, Κύριε, ο Θεός της αληθείας, και του μονογενοῦς σου Υιού, και του Αγίου σου Πνεύματος, επιτίθημι την χείρα μου επί τον δούλον **(την δούλην)** σου **(τονδε)** **(τηνδε)** τον καταξιοθέντα **(την καταξιοθείσαν)** καταφυγείν επί το άγιον όνομα σου, και υπό την σκέπην των πτερύγων σου διαφυλαχθήναι. Απόστησον απ' αυτού **(αυτήν)** την παλαιάν εκείνην πλάνην, και έμπλησον αυτόν **(αυτήν)** της εις σε πίστεως και ελπίδος και αγάπης, ίνα γνω ότι συ ει Θεός μόνος, Θεός αληθινός, και ο μονογενής σου Υιός, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, και το Άγιον σου Πνεύμα. Δος αυτό **(αυτή)** εν πάσαις ταις εντολαίς σου πορευθήναι, και τα αρεστά σοι φυλάξαι: ότι εάν ποιήση αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς. Γράψον αυτόν **(αυτήν)** εν βίβλω ζωής σου και ένωσον αυτόν **(αυτήν)** τη ποιμνη της κληρονομίας σου: δοξασθήτω το όνομά σου το άγιον επ' αυτό **(αυτή)** και του αγαπητού

σου Υιού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού, και του ζωοποιού σου Πνεύματος. Έστωσαν οι οφθαλμοί σου ατενίζοντες εις αυτόν (αυτήν) εν ελέει διαπαντός, και τα ὠτα σου του ακούειν της φωνῆς της δεήσεως αυτού (αυτῆς). Εὐφρανον αυτόν (αυτήν) εν τοις ἔργοις των χειρῶν αυτού (αυτῆς), και εν παντί τῷ γένει αυτού (αυτῆς)· ἵνα ἐξομολογήσῃταί σοι, προσκυνῶν (προσκυνούσα) και δοξάζων (δοξάζουσα) το ὄνομά σου το μέγα και ὑψιστον, και αινέση σε διαπαντός πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αυτού (αυτῆς).

Σε γαρ υμνεῖ πάσα ἡ δύναμις των ουρανῶν, και σου ἐστίν ἡ δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεὶ και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. Αμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Α'

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Επιτιμὰ σοι Κύριος, Διάβολε, ο παραγενόμενος εις τον κόσμον και κατασκηνώσας εν ἀνθρώποις, ἵνα την σην καθέλη τυραννίδα και τους ανθρώπους ἐξέλῃται· ος ἐπὶ ξύλου τας ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος και γῆς σαλευομένης, και μνημάτων ἀνοιγομένων, και σωμάτων Αγίων ἀνισταμένων· ος ἔλυσε θανάτῳ τον θάνατον, και κατήρησε τον το κράτος ἔχοντα του θανάτου, τουτέστι, σε τον Διάβολον. Ορκίζω σε κατὰ του Θεοῦ, του δείξαντος το ξύλον της ζωῆς και τάξαντος τα Χερουβίμ και την φλογίνην ρομφαίαν την στρεφομένην φρουρεῖν αυτό. Επιτιμήθητι και ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γαρ σε ορκίζω του περιπατήσαντος, ως ἐπὶ ξηράς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, και ἐπιτιμήσαντος τη λαίλαπι των ἀνέμων· ου το βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους και ἡ ἀπειλή τήκει ὄρη. Αὐτός γαρ και νυν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἐξέλθε, και ὑπαναχώρησον ἀπό του πλάσματος τούτου, και μη υποστρέψῃς, μηδὲ υποκρυβῆς εν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσης αὐτῷ ἢ ἐνεργήσης ἢ ἐνραγῆς, μη εν νυκτί, μη εν ἡμέρα ἢ ὥρα ἢ εν μεσημβρία· ἀλλ' ἀπελθε εις τον ἴδιον τάρταρον, ἕως της ητοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας της κρίσεως. Φοβήθητι τον Θεόν τον καθήμενον ἐπὶ των Χερουβίμ, και ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ον τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τα πολυόμματα Χερουβίμ, και τα ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ· ον τρέμει ο ουρανός και ἡ γῆ, ἡ θάλασσα και πάντα τα εν αὐτοῖς. Ἐξέλθε και ἀναχώρησον ἀπό του σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ του Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γαρ σε ορκίζω, του περιπατούντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, του ποιούντος τους Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, και τους λειτουργούς αὐτοῦ πυρ φλέγον. Ἐξέλθε και ἀναχώρησον ἀπό του πλάσματος τούτου συν πάσῃ τη δυνάμει και τοις ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασται το ὄνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεὶ και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. Αμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Β'

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Θεός, ο ἅγιος, ο φοβερός και ἐνδοξος, ο ἐπὶ πάσι τοις ἔργοις και τι ἰσχύι αὐτοῦ ἀκατάληπτος και ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων αὐτός ο προορίσας σοι, Διάβολε, της αἰωνίου κολάσεως την τιμωρίαν, δι' ἡμῶν των ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, και πάσῃ τη συνεργῶ σου δυνάμει, ἀποστήναι ἀπό του νεωστί σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, του ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ορκίζω σε οὖν, παμπόνηρον και ἀκάθαρτον και μιαρὸν και ἐβδελυγμένον και ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ της δυνάμεως Ιησού Χριστοῦ, του πάσαν ἐξουσίαν ἔχοντος εν ουρανῷ και ἐπὶ γῆς, του εἰπόντος τῷ κωφῷ και ἀλάλῳ δαίμονι· Ἐξέλθε ἀπό του ἀνθρώπου και μηκέτι εἰσέλθῃς εις αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνῶρισον την σην ματαιίαν δύναμιν, την μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι του ἐπιτάξαντός σοι, κατὰ την σην αἴτησιν, εις την ἀγέλην των χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τον Θεόν, ου τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τον κτίσαντα τον ουρανόν, και στήσαντα τα ὄρη σταθμῷ, και τας νάπας ζυγῷ, και θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, και εν ὕδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τον ἀπτόμενον των ὀρέων και καπνίζονται· τον ἀναβαλλόμενον φως ως ἱμάτιον· τον ἐκτείνοντα τον ουρανόν ὡσεὶ δέρριν· τον στεγάζοντα

εν ύδασι τα υπερῶα αὐτοῦ· τον θεμελιούντα την γην ἐπὶ την ασφάλειαν αὐτῆς· ου κλιθήσεται εἰς τον αἰῶνα του αἰῶνος· τον προσκαλούμενον το ὕδωρ της θαλάσσης και εκχέοντα αὐτό ἐπὶ πρόσωπον πάσης της γῆς. Ἐξέλθε, και αναχώρησον ἀπὸ του προς το ἅγιον φῶτισμα ευτρεπιζομένου (ευτρεπιζομένης). Ορκίζω σε κατὰ του σωτηριώδους πάθους του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, και του τιμίου αὐτοῦ Σώματος και Αἵματος, και κατὰ της ελεύσεως αὐτοῦ της φοβερᾶς. Ἦξει γαρ, και ου χρονεῖ, κρίνων πάσαν την γην, και σε και την συνεργόν σου δύναμιν, κολάσει εἰς την γέενναν του πυρός, παραδούς εἰς το σκότος το ἐξώτερον, ὅπου ο σκῶληξ ο ακοίμητος, και το πυρ ου σβέννυται. Ὅτι το κράτος Χριστοῦ του Θεοῦ ἡμῶν, συν τῷ Πατρὶ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεὶ και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Γ΄

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ο ἰώμενος πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν, ἐπίβλεπον ἐπὶ τον δούλον (δούλην) σου, εκζήτησον, εξερεύνησον, και ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πάντα τα ενεργήματα του Διαβόλου. Επιτίμησον τοῖς ακαθάρτοις πνεύμασι, και δῖωξον αὐτά, και καθάρισον το ἔργον των χειρῶν σου, και, τη οξεία σου χρησάμενος ενεργεία, σύντριψον τον Σατανάν ὑπὸ τους πόδας αὐτοῦ (αὐτῆς) ἐν τάχει, και δος αὐτῷ (αὐτῆ) νίκας κατ' αὐτοῦ και των ακαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως, του παρά σου ελέους τυγχάνων (τυγχάνουσα), καταξιωθῆ των αθανάτων και ἐπουρανίων σου μυστηρίων, και δόξαν σοι αναπέμψη, τῷ Πατρι και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεὶ και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ὁ ὢν, Δέσποτα Κύριε, ο ποιήσας τον ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σην και ομοίωσιν, και δους αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα εκπεσόντα δια της αμαρτίας μη παριδῶν· ἀλλ' οικονομῆσας δια της ἐνανθρωπήσεως του Χριστοῦ σου την σωτηρίαν του κόσμου· Αὐτός και το πλάσμα σου τούτο, λυτρωσάμενος ἐκ της δουλείας του ἐχθροῦ, πρόσδεξι εἰς την βασιλείαν σου την ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ (αὐτῆς) τους οφθαλμούς της διανοίας, εἰς το ἀυγάσαι ἐν αὐτῷ (αὐτῆ) τον φωτισμόν του Ευαγγελίου σου. Σύζευξον τη ζωὴ αὐτοῦ (αὐτῆς) Ἄγγελον φωτεινόν, ρυόμενον αὐτόν (αὐτῆν) ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς του ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Και ἐμφυσά αὐτῷ (αὐτῆ) τρίτον ο Ἱερεὺς, και σφραγίζει το μέτωπον αὐτοῦ (αὐτῆς) και το στόμα, και το στήθος, λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) παν πονηρόν και ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον και ἐμφωλεύον αὐτοῦ (αὐτῆς) τη καρδία (και λέγει τούτο ἐκ γ'). Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρίας και πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους και πάσης ἀκαθαρσίας, της ενεργουμένης κατὰ την διδασκαλίαν του Διαβόλου. Και ποιήσον αὐτόν (αὐτῆν) πρόβατον λογικόν της ἁγίας ποιμνης του Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον της Εκκλησίας σου, σκευός ἡγιασμένον, υἱόν (θυγατέρα) φωτός και κληρονόμον της βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τας ἐντολάς σου πολιτευσάμενος (πολιτευσάμενη), και φυλάξας (φυλάξασα) την σφραγίδα ἄθραυστον, και διατηρήσας (διατηρήσασα) τον χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη της μακαριότητος των Ἁγίων ἐν τη βασιλεία σου.

Χάριτι, και οἰκτιρμοῖς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' ου ευλογητός εἰ, συν τῷ παναγίῳ και αγαθῷ, και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεὶ και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀποδυομένου δε και υπολομένου του βαπτιζομένου, εἰ ἐν ηλικία ἐστί, στρέφει αὐτόν ο Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμᾶς, ἀνω τας χεῖρας ἐνόητα, και λέγει ἐκ γ'.

Αποτάσσει τω Σατανά; Και πάσι τοις ἔργοις αὐτοῦ; Και πάση τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Και πάσι τοις ἀγγέλοις αὐτοῦ; Και πάση τῇ πομπῇ αὐτοῦ;
Και ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἰ ἐστὶν ὁ βαπτιζόμενος (βαπτιζομένη) βάρβαρος ἢ παιδίον και λέγει.

Αποτάσσομαι.

Και ὅταν εἴπῃ τρίς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον.

Απετάξω τω Σατανά;

Και ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ.

Απεταξάμην.

Και ὅταν εἴπῃ τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Και ἐμφύσησον, και ἐμπτυσον αὐτῷ.

Και τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα και λέγει αὐτῷ τρίς.

Συντάσσει τω Χριστῷ;

Και ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων·

Συντάσσομαι. (ἐκ τρίτου)

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τω Χριστῷ;

Και ἀποκρίνεται.

Συνεταξάμην.

Και πάλιν λέγει·

Και πιστεύεις αὐτῷ;

Και ἀποκρίνεται.

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ και Θεῷ.

Και λέγει τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ και γῆς, ορατῶν τε πάντων και ἀορατῶν.

Και εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν και σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς Παρθένου και ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς και καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας και νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Και εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ συν Πατρὶ και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν και Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Και ὅταν πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ τρίτου·

Συνετάξω τω Χριστῷ;

Και ἀποκρίνεται·

Συνεταξάμην.

Και λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Και προσκύνησον αυτό.

Και προσκυνεί λέγων·

Προσκυνώ Πατέρα, Υιόν, και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Ο Ιερεύς, εκφώνως·

Ευλογητός ο Θεός, ο πάντας ανθρώπους θέλων σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και ούτως επεύχεται λέγων·

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Δέσποτα, Κύριε, ο Θεός ημών, προσκάλεσαι τον δούλον **(την δούλην)** σου **(τονδε)** **(τηνδε)** προς το άγιον σου φώτισμα, και καταξίωσον αυτόν **(αυτήν)** της μεγάλης ταύτης χάριτος του αγίου σου Βαπτίσματος. Απόδυσον αυτού **(αυτής)** την παλαιότητα, και ανακαίνισον αυτόν **(αυτήν)** εις την ζωήν την αιώνιον, και πλήρωσον αυτόν **(αυτήν)** της του Αγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εις ένωσιν του Χριστού σου· ίνα μηκέτι τέκνον. σώματος η, αλλά τέκνον της σης Βασιλείας. Ευδοκία και χάριτι του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Απόλυσις.

Δόξα σοι, ό Θεός, η ελπίς, ημών δόξα σοι, Χριστός ο αληθινός Θεός ημών...

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών...

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Εισέρχεται ο Ιερεύς, και αλλάσσει λευκήν Ιεράτικην στολήν, ήτοι επιτραχήλιον και φελώνιον και απομένων πάντων των κηρών, λαβών θυμιατόν, απέρχεται εν τη Κολυμβήθρα, και θυμια κύκλω και αποδούς το θυμιατόν, προσκυνεί.

Είτα λέγει ο Διάκονος.

Ευλόγησον Δέσποτα.

Ο Ιερεύς, εκφώνως·

Ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, έλέησον. Μεθ' εκάστων δέησιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Υ**πέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου Οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλάβειας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτό, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών **(του δεινός)**, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ

διακονίας, παντός του κλήρου και του λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγιασθήναι το ύδωρ τούτο, τι επιφοιτήσει και δυνάμει και ενεργεία του Αγίου Πνεύματος, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του καταπεμφθήναι αυτώ την χάριν της απολυτρώσεως, την ευλογίαν του Ιορδανού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του καταφοιτήσει τοις ύδασι τούτοις την καθαρτικήν της υπερουσίου Τριάδος ενέργειαν, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του φωτισθήναι ημάς φωτισμόν γνώσεως και ευσέβειας, δια της επιφοιτήσεως του αγίου Πνεύματος, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αναδειχθήναι το ύδωρ τούτο αποτρόπαιον πάσης επιβουλής ορατών και αοράτων εχθρών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του άξιον (**αξίαν**) γενέσθαι της άφθαρτου βασιλείας τον (**την**) εν αυτώ βαπτιζόμενον (**βαπτιζομένην**), του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του νυν προσερχόμενου (**της νυν προσερχομένης**) τω αγίω Φωτίσματι και της σωτηρίας αυτού (**αυτής**), του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αναδειχθήναι αυτόν (**αυτήν**) υιόν (**θυγατέρα**) φωτός και κληρονόμον των αιωνίων αγαθών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του γενέσθαι αυτόν (**αυτήν**) σύμφυτον και κοινωνόν του θανάτου και της αναστάσεως Χριστού του Θεού ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του διαφυλαχθήναι αυτώ (**αυτή**) την στολήν του Βαπτίσματος, και τον αββαβώνα του Πνεύματος, άσπιλον και αμώμητον εν τη ημέρα τη φοβερά Χριστού του Θεού ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του γενέσθαι αυτώ (**αυτή**) το ύδωρ τούτο λουτρόν παλιγγενεσίας, εις άφεσιν αμαρτιών, και ένδυμα αφθαρσίας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του εισακούσαι Κύριον τον Θεόν φωνής της δεήσεως ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι αυτόν (**αυτήν**) τε και ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, ύπερευλογημένης, ενδόξου δεσποίνης ημών Θεοτόκου, και αιειπαρθένου Μαρίας μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους, και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Και του Διακόνου λέγοντος ταύτα, ο Ιερεύς λέγει καθ' εαυτόν την Ε υ χ ή ν ταύτην μυστικώς.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο εύσπλαγχος και ελεήμων Θεός, ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς, και τα κρύφια των ανθρώπων επισταμένος μόνος· ου γαρ εστί πράγμα αφανές ενώπιον σου, άλλα πάντα γυμνά και τετραηλισμένα τοις οφθαλμοίς σου· ο γινώσκων τα κατ' εμέ, μη βδελύξη με, μηδέ το πρόσωπον σου αποστρέψης απ' εμού, αλλά πάριδέ μου τα παραπτώματα εν τη ώρα ταύτη, ο παρορών ανθρώπων αμαρτήματα εις μεάνοιαν, και απόπλυνον μου τον ρύπον του σώματος, και τον σπύλον της ψυχής, και όλον με αγίασον ολοτελή τη δυνάμει σου τη αοράτω και πνευματική δεξιά· ίνα μη, ελευθεριάν άλλοις επαγγελόμενος και ταύτην παρέχων πίστει τη ηρητημένη της σης αφάτου φιλανθρωπίας, αυτός ως δούλος αμαρτίας αδόκιμος γένωμαι. Μη, Δέσποτα, ο μόνος αγαθός και φιλόανθρωπος, μη αποστραφείν τεταπεινωμένος και κατησχυμένος· άλλ' εξαπόστειλόν μοι δύναμιν εξ ύψους, και ενίσχυσόν με προς την διακονίαν του προκειμένου σου Μυστηρίου, του μεγάλου και επουρανίου. Και

μόρφωσόν σου τον Χριστόν εν τω μέλλοντι (εν τη μελλούση) αναγεννάσθαι δια της εμής ελεεινότητος· και οικοδόμησον αυτόν (αυτήν) εν τω θεμελίω των Αποστόλων και Προφητών σου· και μη καθέλης, αλλά φύτευσον αυτόν (αυτήν) φύτευμα αληθείας εν τη αγία σου Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και μη εκτίλης. Όπως προκύπτοντος αυτού (προκοπούσης αυτής) εν ευσέβεια, δοξάζεται και δι' αυτού (αυτής) το πανάγιον όνομά σου, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δεί δε ειδέναι, ότι καθ' εαυτόν λέγει και την Εκφώνησιν και το, Αμήν.

Μετά δε το συμπληρωθῆναι τα Ειρηνικά, άνευ Εκφωνήσεως, λέγει ό Ιερεύς την Ευχήν ταύτην μεγαλοφώνως και μετά φόβου Θεού και εξ όλης ψυχής και συντετριμμένης καρδιάς.

Μέγας ει, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου, και ουδείς λόγος εξαρκέσει προς ύμνον των θαυμασίων σου (τρις). Συ γαρ βουλήσει εξ ουκ όντων εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα, τω σω κράτει συνέχεις την κτίσιν, και τη ση προνοία διοικείς τον κόσμον. Συ εκ τεσσάρων στοιχείων την κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροίς τον κύκλον του ενιαυτού εστεφάνωσας. Σε τρέμουσιν αι νοεραί πάσαι Δυνάμεις· σε υμνεί ήλιος· σε δοξάζει σελήνη· σοι εντυγχάνει τα άστρα· σοι υπακούει το φως· σε φρίττουσιν άβυσσοι· σοι δουλεύουσιν αι πηγαί. Συ εξέτεινας τον ουρανόν ωσει δέρριν· συ εστερέωσας την γην επί των υδάτων· συ περιτείχισας την θάλασσαν ψάμμω· συ προς αναπνοάς τον αέρα εξέχεας. Αγγελικοί Δυνάμεις σοι λειτουργούσιν, οι των Αρχαγγέλων χοροί σε προσκυνούσι, τα πολύμομα Χερουβίμ, και τα εξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω εστώτα, και περιϊπτάμενα, φόβω της απροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Συ γαρ, Θεός ων απερίγραπτος άναρχος τε και ανέκφραστος, ήλθες επί της γης, μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος· ου γαρ έφερες, Δέσποτα, δια σπλάγγνα ελέους σου, θεάσθαι υπό του διαβόλου τυραννούμενον το γένος των ανθρώπων, αλλ' ήλθες και έσωσας ημάς. Ομολογούμεν την χάριν, κηρύττομεν τον έλεον, ου κρύπτομεν την ευεργεσίαν. Τας της φύσεως ημών γονάς ηλευθέρωσας, παρθενικήν ηγίασας μήτραν τω τόκω σου, πάσα η κτίσις ύμνησέ σε επιφανέντα. Συ γαρ, ο Θεός ημών, επί της γης ώφθης και τοις ανθρώποις συνανεστράφης· Συ και τα Ιορδάνεια ρείθρα ηγίασας, ουρανόθεν καταπέμψας αυτοίς το Πανάγιόν σου Πνεύμα, και τας κεφαλάς των εκείσε εμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αυτός ουν, φιλόανθρωπε Βασιλεύ, πάρεσο και νυν δια της επιφοιτήσεως του Αγίου σου Πνεύματος και αγίασον το ύδωρ τούτο (τρις). Και δος αυτώ την χάριν της απολυτρώσεως, την ευλογίαν του Ιορδάνου. Ποίησον αυτό αφθαρσίας πηγην, αγιασμού δώρον, αμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων αλεξιτήριον, δαίμοσιν ολέθριον, ταις εναντίαις δυνάμεσιν απρόσιτον, αγγελικής ισχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν απ' αυτού οι επιβουλεύοντες τω πλάσματί σοι· ότι το όνομά σου, Κύριε, επεκαλεσάμην, το θαυμαστόν και ένδοξον και φοβερόν τοις υπεναντίοις.

Και εμθύσα το ύδωρ τρις· και σφραγίζει τη δεξιά τρίτον και επεύχεται, λέγων:

Συντριβήτωσαν υπό την σημείωσιν του τύπου του τιμίου Σταυρού σου πάσαι αι εναντία δυνάμεις (τρις). Υποχωρησάτωσαν ημίν πάντα τα εναέρια και αφανή είδωλα, και μη υποκρυβήτω τω ύδατι τούτω δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδέ συγκαταβήτω τω βαπτιζομένω (τη βαπτιζομένη), δεόμεθά σου, Κύριε, πνεύμα πονηρόν, σκότωσιν λογισμών και ταραχήν διανοίας επάγον. Αλλά συ, Δέσποτα των απάντων, ανάδειξον το ύδωρ τούτο, ύδωρ απολυτρώσεως, ύδωρ αγιασμού, καθαρισμόν σαρκός και πνεύματος, άνεσιν δεσμών, άφεςιν παραπτωμάτων, φωτισμόν ψυχής, λουτρόν παλλιγενεσίας, άνακαινισμόν πνεύματος, υιοθεσίας χάρισμα, ένδυμα αφθαρσίας, πηγην ζωής. Συ γαρ είπας, Κύριε· Λούσασθε, και καθαροί γίνεσθε, αφέλετε τας πονηρίας από των ψυχών υμών. Συ εχαρίσω ημίν την άνωθεν αναγέννησιν, δι' ύδατος και Πνεύματος. Επιφάνηθι, Κύριε, τούτω· και δος μεταποιηθῆναι τον εν αυτώ βαπτιζόμενον (βαπτιζομένην), εις το αποθέσθαι μεν τον παλαιόν άνθρωπον, τον φθειρόμενον κατά τας επιθυμίας της απάτης, ενδύσασθαι δε τον νέον, τον ανακαινούμενον κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν· ίνα, γενόμενος (γενομένην) σύμφυτος τω ομοιώματι του θανάτου σου δια του Βαπτίσματος, κοινωνός και της αναστάσεως σου γένηται και φυλάξας (φυλάξασα) την δωρεάν του Αγίου σου Πνεύματος

και αυξήσας (αυξήσασα) την παρακαταθήκην της χάριτος, δέξεται το βραβείον της άνω κλήσεως, και συγκαταριθμηθή τοις πρωτοτόκοις, τοις απογεγραμμένοις εν ουρανώ, εν σοι τω Θεώ και Κυρίω ημών Ιησού Χριστώ. Ότι σοι πρέπει δόξα, κράτος, τιμή και προσκύνησις, άμα τω ανάρχω σου Πατρί, και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τας κεφάλας ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

Και εμφυσά ο Ιερεύς εις το αγγείον του ελαίου, βασταζόμενον υπό του Διακόνου και σφραγίζει δια της χειρός τρις τούτο, ήτοι το έλαιον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ελέησον

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα, Κύριε, ο Θεός των Πατέρων ημών, ο τοις εν τι κιβωτώ του Νώε περιστεράν αποστείλας, κάρφος ελαίας έχουσαν επί του στόματος, καταλλαγής σύμβολον, σωτηρίας τε της από του κατακλυσμού, και το της χάριτος μυστήριον δι' εκείνων προτυπώσας· ο και της ελαίας τον καρπόν εις πλήρωσιν των αγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας, ο δι' αυτού και τους εν νόμω Πνεύματος Αγίου πληρώσας και τους εν χάριτι τελειών· Αυτός ευλόγησον και τούτο το έλαιον, τη δυνάμει και ενεργεία και επιφοιτήσει του Αγίου σου Πνεύματος, ώστε γενέσθαι αυτό χρίσμα αφθαρσίας, όπλον δικαιοσύνης, ανακαινισμός ψυχής και σώματος, πάσης διαβολικής ενεργείας αποτρόπαιον, εις άπαλλαγήν κακών, πάσι τοις χριομένοις αυτό εν πίστει, ή και μεταλαμβάνουσιν εξ αυτού.

Εις δόξαν σην, και του μονογενούς σου Υιού, και του παναγίου και αγαθού και ζωοποιού σου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

Ο δε Ιερεύς, λαβών το αγγείον του ελαίου καταχέει εξ αυτού εν τη κολυμβήθρα, ποιων σταυρούς γ' και ψάλλον εν εκάστω σταυρώ το Αλληλοία (γ').

Είτα εκφωνεί·

Ευλογητός ο Θεός, ο φωτίζων και αγιάζων πάντα άνθρωπον, ερχόμενον εις τον κόσμον, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και προσφέρεται ό βαπτιζόμενος. Ο δε Ιερεύς λαμβάνει εκ του αγίου ελαίου δια των τριών δακτύλων της δεξιάς και ποιεί Σταυρού τύπον επί του μετώπου, και του στήθους, και των μεταφρένων του βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίεται ο δούλος (η δούλη) του Θεού (ο ή η δείνα), έλαιον αγαλλιάσεως, εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Και σφραγίζουν αυτού (αυτής) το στήθος και τα μετάφρενα, λέγει·

Εις μεν το στήθος·

Εις ίασιν ψυχής και σώματος.

Εις δε τας ακοάς·

Εις ακοήν πίστεως.

Εις τους πόδας·

Του πορεύεσθαι τα διαβήματα σου.

Εἰς τὰς χεῖρας·

Αἱ χεῖρες σου ἐποίησαν με, καὶ ἐπλασαν με.

Καὶ ὅταν χρισθῆ ἐκ τοῦ ἐλαίου ὅλον τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὄρθιον αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολάς καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δούλος (δούλη) τοῦ Θεοῦ (ὁ ἢ ἡ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἀμὴν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμὴν· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμὴν. (ἐκάστη προσήσει κατὰ γων αὐτὸν καὶ ἀνάγων).

Καὶ λούει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὅλον τὸ σῶμα καλῶς.

Εἶτα λαμβάνει αὐτὸν ὁ Ἀνάδοχος ἐκ τῆς ἁγίας Κολυμβήθρας δια τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερέως ὑπτίαις χερσὶ, σαβάνου (σινδονίου) λευκοῦ πρότερον ἐφαπλωθέντος ἐν ταῖς χερσίν.)

ΧΟΡΟΣ:

Ψαλμὸς λα' (31)

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι (ἐκ γ'). Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσῃται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναι μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σε πας ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω. Πλην ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μοι εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σε τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἱς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξάζεις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σε. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Ευφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, καὶ καυχάσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΥΡΟΥ

Ευλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, δια τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζῶοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννήσαι τὸν δούλον σου τὸν (τὴν δούλην σου τὴν) νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ακουσίων ἀμαρτημάτων ἀφεςιν αὐτῷ (αὐτῇ) δωρησάμενος· Αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεὺς εὐσπλαγγνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεάς τοῦ ἁγίου καὶ παντοδυνάμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν (αὐτήν) ἐν τῷ σω ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει ρύσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηριῷ σου φόβῳ, ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) διατήρησον ἵνα, ἐν παντί ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστών (εὐαρεστούσα) σοι, υἱὸς (θυγατέρα) καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας.

Ἐκφώνως

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μὴν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα ὁ Ἱερεὺς τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν τοῦ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν μυκτήρων, τοῦ στόματος, τῶν δύο ὠτῶν, τοῦ στήθους, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Είτα ενδύων αυτόν τον χιτώνα λέγει.

Ενδύεται ο δούλος (δούλη) του Θεού (ο ή η δείνα) χιτώνα δικαιοσύνης, εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

ΧΟΡΟΣ:

Και ψάλλεται Τροπάριον εις ήχον πλ. δ'.

Χιτώνα μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος φως ως μάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών.

Ο Ιερεύς νιψάμενος, θυμιά την Κολυμβήθραν, περιερχόμενος αυτήν γύρωθεν μετά του Αναδόχου, κατ' ενώπιον ισταμένου και βαστάζοντος το νεοφώτιστον βρέφος και ψάλλων εις ήχον α'.

ΙΕΡΕΥΣ: Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε, Αλληλούια (εκ τρίτου).

ΧΟΡΟΣ: Δόξα. Και νυν. Χριστόν ενεδύσασθε. Αλληλούια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Δύναμις.

ΧΟΡΟΣ: Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε. Αλληλούια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Προκείμενον. Ήχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής της ζωής μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Προς Ρωμαίους επιστολής Παύλου το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κεφ. στ' 3-11)

Αδελφοί, όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθημεν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν ουν αυτό δια του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα, ώσπερ ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών δια της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς εν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν. Ει γαρ σύμφυτοι γεγόναμεν τω ομοιώματι του θανάτου αυτού, αλλά και της αναστάσεως εσόμεθα, τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, ίνα καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, του μηκέτι δουλεύειν ημάς, τη αμαρτία. Ο γαρ αποθανών δεδικαίωται από της αμαρτίας. Ει δε απεθάνομεν συν Χριστώ, πιστεύομεν ότι και συζήσομεν αυτό, ειδότες ότι Χριστός, εγερθείς εκ νεκρών, ουκέτι αποθνήσκει, θάνατος αυτού ουκέτι κυριεύει. Ο γαρ απέθανε τη αμαρτία, απέθανεν εφάπαξ, ο δε ζη, ζη τω Θεώ. Ούτω και υμείς λογίζεσθε εαυτούς νεκρούς μεν είναι τη αμαρτία, ζώντας δε τω Θεώ εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ: Αλληλούια, αλληλούια, αλληλούια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία ορθοί· ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματι σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εκ του κατά Ματθαίον αγίου Ευαγγελίου το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ:

(Κεφ. κη' 16-20)

Τω καιρώ εκείνω, οι ένδεκα Μαθηταί επορεύθησαν εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος, ου ετάξατο αυτοίς ο Ιησούς. Και ιδόντες αυτόν, προσεκύνησαν αυτό· οι δε εδίστασαν. Και προσελθών ο Ιησούς ελάλησεν αυτοίς, λέγων· Εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης. Πορευθέντες ουν, μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην ημίν και ιδού, εγώ μεθ' υμών ειμι πάσας τας ημέρας, έως της συντέλειας του αιώνος. Αμήν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΥΣΕΩΣ

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοι, Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, έλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο λύτρωσιν αμαρτιών, δια του αγίου Βαπτίσματος, τω δούλω (τη δούλη) σου δωρησάμενος, και ζωήν αναγεννήσεως αυτό (αυτή) χαρισάμενος· Αυτός, Δέσποτα Κύριε, τον φωτισμόν του προσώπου σου εν τη καρδιά αυτού (αυτής) εναυγάζειν δια παντός ευδόκησον· τον θυρεόν της πίστεως αυτού (αυτής) ανεπιβούλευτον εχθροίς διατήρησον· το της αφθαρσίας ένδυμα, ο περιεβάλετο, αρρύπτωτον εν αυτό (αυτή) και αμόλυντον διαφύλαξον· άθραυστον εν αυτό (αυτή) την πνευματικήν σφραγίδα τη χάριτί σου διατηρών, και ίλεως αυτό (αυτή) τε και ημίν γενόμενος, κατά το πλήθος των οικτιρισμών σου. Ότι ηυλόγηται και δεδόξασται το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ελέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο δια της κολυμβήθρας την ουράνιον έλλαμψιν τοις βαπτιζομένοις παρέχων· ο αναγεννήσας τον δούλον (την δούλην) σου τον (την) νεοφώτιστον δ' ύδατος και πνεύματος, και την των εκουσίων και ακουσίων αμαρτημάτων άφεςιν αυτό (αυτή) δωρησάμενος, επίθεσ αυτό (αυτή) την χείρα σου την κραταιάν, και φύλαξον αυτόν (αυτήν) εν τη δυνάμει της σης αγαθότητος· άσυλον τον αρραβώνα διαφύλαξον και αξίωσον αυτόν (αυτήν) εις την ζωήν την αιώνιον, και εις την σην ευαρεστίαν. Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω Πνεύματι σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σόι, Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ελέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο ενδυσάμενος (η ενδυσασμένη) σε, τον Χριστόν και Θεόν ημών, σοι υπέκλινε συν ημίν την εαυτού (εαυτής) κεφαλήν ον διαφύλαξον αήττητον αγωνιστήν διαμείναι κατά των μάτην έχθραν φερομένων κατ' αυτού (αυτής) τε και ημών τω δε σω αφθάρτω στεφάνω μέχρι τέλους νικητάς πάντας ανάδειξον.

Ότι σον εστί το ελεείν και σώζειν ημάς, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Ο Ιερεύς λύει το ζωνάριον του παιδίου και το σάβανον (μυρόπανον) και, ενώσας τας άκρας αυτών, βρέχει μετά ύδατος καθαρού αυτάς και ραίνει το παιδίον, λέγων·

ΙΕΡΕΥΣ: Εδικαιώθης, εφωτίσθης.

Και λαβών σπόγγον καινόν ή βάμβακα μεθ' ύδατος, αποσπογγίζει το πρόσωπον αυτού, συν τη κεφαλή, και το στήθος και τα λοιπά, λέγων·

ΙΕΡΕΥΣ: Βαπτίσθης, εφωτίσθης, εμυρώθης, ηγιασθης, απελούσθης εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ελέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο τη εικόνι σου τιμήσας τον άνθρωπον, εκ ψυχής λογικής και σώματος ευπρεπούς κατασκευάσας αυτόν, ως αν το σώμα εξυπηρετήσαι τη λογική ψυχή· κεφαλήν μεν επί των υψηλοτάτων θείς, και εν αυτή τας πλείστας των αισθήσεων καθιδρύσας, μη παρεμποδίζούσας αλληλαις· ταις δε θριζί την κεφαλήν οροφώσας, προς το μη βλάπτεσθαι ταις μεταβολαίς των αέρων, και πάντα τα μέλη αυτώ χρησίμως εμφυτεύσας, ίνα δια πάντων ευχαριστή σοι τω αριστοτέχη. Αυτός, Δέσποτα, ο δια του σκεύους της εκλογής σου Παύλου του Αποστόλου εντειλάμενος ημίν πάντα εις δόξαν σήν ποιείν, τον προσελθόντα (την προσελθούσαν) δούλον (δούλην) σου απαρχήν ποιήσασθαι κείρασθαι την κόμην της κεφαλής αυτού (αυτής), ευλόγησον, άμα τω αυτού (αυτής) αναδόχω· και dos αυτοίς πάντα μελετάν εν τω νόμω σου και τα ευάρεστά σοι πράττειν.

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τας κεφάλας ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοι, Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

Ο Ιερεύς κρατών την δεξιάν αυτού επί την κεφαλήν του βαπτισθέντος επεύχεται·

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε ο Θεός ημών, ο εκ του πληρώματος της κολυμβήθρας δια της σης αγαθότητος αγιάσας τους εις σε πιστεύοντας, ευλόγησον το παρόν νήπιον, και επί την κεφαλήν αυτού η ευλογία σου καταβήτω. Και ως ευλόγησας δια του προφήτου Σαμουήλ, Δαβίδ τον βασιλέα, ευλόγησον και την κεφαλήν του δούλου (της δούλης) σου (τουδε ή τηςδε), δια χειρός εμού του αμαρτωλού, επιφοιτών αυτώ (αυτή) τω Πνεύματί σου τω Αγίω, όπως προκόπτων (προκόπτουσα) εν ηλικία και πολιά γήρωσ, δόξαν σοι αναπέμψη, και ίδη τα αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού (αυτής).

Έκφώνως

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Ο Ιερεύς κείρει την κόμην της κεφαλής του παιδίου σταυροειδώς, λέγων·

ΙΕΡΕΥΣ

Κείρεται ο δούλος (η δούλη) του Θεού (δείνα) την κόμην της κεφαλής αυτού (αυτής), εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ελέησον ημάς ο Θεός, κατά το μέγα έλεος σου, δεόμεθά σου, επάκουσον, και ελέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Έτι δεόμεθά υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας και σωτηρίας των δούλων σου, του (της) νεοφώτιστου (του ή της δεινός), του αναδόχου (του ή της δεινός), και παντός του περιεστώτος λαού.

ΙΕΡΕΥΣ: Ότι ελεήμων, και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Ειθ' ούτως η Απόλυσις, του Βαπτίσματος ως ακολούθως·

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι. Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Κύριε, ελέησον Κύριε, ελέησον Κύριε, ελέησον. Πάτερ άγιε, ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο εν Ιορδάνη υπό Ιωάννου βαπτισθήναι καταδεξάμενος δια την ημών σωτηρίαν, Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού Μητρός, του τιμίου, ενδόξου προφήτου, προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, (του αγίου ου το όνομα έλαβεν ο ή η νεοφώτιστος), και πάντων των Αγίων, ελεήσαι και σώσαι ημάς ως αγαθός και φιλόανθρωπος.

Δι' ευχών των αγίων...

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.